

SPRAWOZDANIE Z 2. SPOTKANIA PGP

przygotowane na

SPOTKANIE KOMISJI PRESYNODALNEJ

w dniu 26.06.2025 roku.

1. W odpowiedziach na pierwsze pytanie [*Co ludzie mówią o Panu Bogu w swoim domu, środowisku, miejscu pracy, szkole? Jak ludzie mówią o Bogu w świecie? Co mówi się o Nim w mediach, gazetach, portalach (także parafialnych)? Kim Pan Bóg jest dla mnie?*] bardzo często pojawia się stwierdzenie, że „obraz Boga jest zróżnicowany”. Wskazuje się na presję środowiska, na tylko negatywne mówienie o Kościele, na kontestację nie tyle samego Boga, co kościoła instytucjonalnego. Mowa jest o hipokryzji, o prywatyzacji wiary. W wielu sprawozdaniach możemy przeczytać, że w przekonaniu świata Pan Bóg jest niepotrzebny. Niestety wiele odpowiedzi i całych sprawozdań ma bardzo - mówiąc najdelikatniej - powierzchowny charakter. Oczywiście zdarzają się sprawozdania bardzo rzeczowe, z pogłębioną analizą, ale to jedynie kilka wyjątków.

2. Jeśli chodzi o drugie pytanie (*Co mi daje wspólnie wyznawana wiara Kościoła? Czy ją rozumiem? Jakie jest moje miejsce we wspólnocie Kościoła? Jak mogę stawać w obronie wartości, w które wierzę i które wyznaję?*) to w odpowiedziach najczęściej pojawia się kwestia poczucia wspólnoty, poczucia przynależności i jedności. Na te aspekty wskazuje się w zdecydowanej większości sprawozdań. Często pojawia się zwrot „wspólnie wyznawana wiara przynosi wiele korzyści”. Czasami odpowiedzi mają charakter „traktatu teologicznego”.

3. W odpowiedziach na trzecie pytanie (*Jaki jest dzisiaj obraz Pana Boga i dlaczego taki jest? Co jest tego powodem? Jak możemy w naszej parafii, dekanacie, diecezji, kościele budować prawidłowy obraz wiary w Pana Boga? Szukamy konkretnych propozycji czy rozwiązań budowania pozytywnego obrazu wiary, dostrzegając działania Pana Boga w nas i przez nas.*) wskazuje się na świadectwo wiary, odbudowę autorytetu, pomoc innym. Bardzo trudno znaleźć sprawozdania, gdzie mowa jest o katechizacji, rozwoju intelektualnym, duchowym. Dominuje swego rodzaju akcyjność.

Pojawiają się także postulaty:

- nowe formy przekazu
- warsztaty i grupy rozmów o wierze
- spotkania ze sportowcami, naukowcami, artystami

Często pojawiają się „gotowe recepty”: jeśli zrobimy to, to...; wystarczy zrobić to, to...

Mówiąc bardzo ogólnie, z lektury sprawozdań z 2-go SPOTKANIA PARAFIALNYCH GRUP PRESYNODALNYCH wyłania się obraz Kościoła nierozumianego, zamkniętego i załęcznionego. Dominuje myślenie „obronne” i skupienie na świecie, który jest zły, zrelatywizowany, który zagubił podstawowe, chrześcijańskie wartości. Kościół jawi się bardziej jako „oblężona twierdza”, niż „miasto na górze”.

Opracował

Ks. Sylwester Warzyński